

2. Ar dvigubas kontraktinis bridžas (angl. *duplicate contract bridge*) yra „sportas“ pagal Pagrindinės PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2016 m. vasario 17 d. Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Banco Santander, S.A./Mahamadou Demba ir Mercedes Godoy Bonet

(Byla C-96/16)

(2016/C 145/30)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Išieškotojas: Banco Santander, S.A.

Skolininkai: Mahamadou Demba ir Mercedes Godoy Bonet

Prejudiciniai klausimai

1. Ar komercinė praktika, kai skola perleidžiama arba nuperkama nesuteikiant vartotojui galimybės panaikinti įsiskolinimo sumokant skolą perėmusio asmens sumokėtą kainą, palūkanas ir išlaidas, neprieštarauja Sąjungos teisei ir konkrečiai Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 38 straipsniui, Lisabonos sutarties 2 C straipsniui ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ⁽¹⁾ 4 straipsnio 2 daliai, 12 straipsniui ir 169 straipsnio 1 daliai?
2. Ar minėta komercinė praktika, kai vartotojo skola perkama sumokėjus nedidelę kainą, negavus vartotojo sutikimo ir jam apie tai net nežinant, ir tokia praktika nenumatyta kaip bendroji sutarties sąlyga arba sutartyje nenustatyta kaip nesąžininga sąlyga ir vartotojui nesuteikus galimybės dalyvauti šiame sandoryje pasinaudojant teise atsisakyti skolos, neprieštarauja 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvoje 93/13/EEB ⁽²⁾ dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais įtvirtintiems principams, ir ypač – veiksmingumo principui, ir šios direktyvos 3 straipsnio 1 daliai ir 7 straipsnio 1 daliai?
3. Ar, atsižvelgiant į 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, ir siekiant užtikrinti vartotojų ir naudotojų apsaugą ir ją plėtojančią teismo praktiką, Sąjungos teisei neprieštarauja, tai, kad nustatomas vienareikšmis kriterijus, kad su vartotojais sudaromose paskolos be įkeitimo sutartyse, nesąžininga yra tokia sąlyga, dėl kurios nebuvo atskirai derėtasi, pagal kurią delspinigių norma dviem procentiniais punktais viršija sutartyje numatytą palūkanų normą?
4. Ar atsižvelgiant į 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, ir siekiant užtikrinti vartotojų ir naudotojų apsaugą ir ją plėtojančią teismo praktiką, neprieštarauja Sąjungos teisei tokios teisinės pasekmės nustatymas: kad palūkanos skaičiuojamos tol, kol padengiama visa skola?

⁽¹⁾ OL C 364, 2000, p. 1.

⁽²⁾ OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.